

Готите!

Готите! Кандак, здраво се садагарите и скрите ще бъдат с нас! Също и част от

- И ще ни извадят както ни извадиха панидите след голямата битка в
Нанкин, когато зарина Ехонг - Нанкин спасен от

- Не, аз вярвам в Беса, Фрехла и Бхактийатх гетския веход Вигила!

— Тройки водимые до сего. В 453, в 461 и в 466. Без успех! Десят вече!

Не помнит ли какое ни ужем напытствуваще учителя ни Мундус?

-Да! Той и баша ни се навлял от папа Лъв I, а ти все още живееш с правилата на Лас-ДЗХ. И аз ще каках деста! Тенгри помага на смелите!

Ириах вдигна брато глава и изгледа брата си; но неисти средчите го души
се изпълниха им със страх и ужас.

- Нима ав съм страхлив? Когато съвестта умерещест и предпазливост?

Помни ли най-захватните правила на великия мъдрец? Изыкусният полководец побеждава когато го привличават да се бие и победи. Той не напада и не покорява другите страни, освен когато е принуден да стери теза. Той побеждава, но не е воинствен. Той умее да изчаква да бъде нападнат.

- Да! И иже ще чакаме... Ти в степите на Скития, ще чакаш! Векове можеби да събереш силите, да създадеш старото велико царство...

Ириак поклати глава:

- Защо съзекове? Но, можеби, не аз, а никой от моите синове, или внучи
ще постигне това, което не успяха нашият баби и деди... Той полека стана
, приближи до брата си, сложи ръка на гърдите си и се поклони, след това це-
лунка края на кафтана му. В ~~сияните~~^{външни} му очи блестяше влага.

- Прости ми, батбай Делгизийн! Но яз хама да төө нөхцөлж, ако төзи пэт мэ
пөвикш. Тэва дэмдэх да ти чака.

Старшият брат ге изгледа с безмерно удивление. Ирнак дръзваше да не се покорява? От кога? Защо? Какво му даваше тази храброст?

Сините очи го гледаха с любов и превъзнощ.

- Ако предприемем нов поход, ние пак ще го загубим, но този път може и живота си да загубим! Кой ще събере тегава остатъците от нашия велик народ? Върви си в Кастро Мартена, Денкрай! Чакай търпеливо отговьера на въпроса на Василевса. А аз ще се прибера отзад Великата река и ще спася каквото е